

(pieczęć nagłówkowa inspektora pracy)

Nr rej. 040144-53-K018-Ws01/22

221104080423850040144

Bd. 14.10.15.2022

77101

P. Lyr. A. Kempa

SR

Proszę o pismo z 07.11.2022 r.

Katowice, dnia 04.11.2022 r.

Lea Bielke

SEKAP - UM DĄBROWA
GÓRNICZA

252505

URZĄD MIEJSKI W DĄBROWIE GÓRNICZEJ
UL. GRANICZNA 21
41-300 DĄBROWA GÓRNICZA

WYSTĄPIENIE

Na podstawie art. 11 pkt 8, w związku z art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1614) po przeprowadzeniu kontroli w dniu(ach): 03.11.2022 r.

wnoszę o:

1. Uwzględnianie w Ocenie ryzyka zawodowego cech ochronnych środków ochrony indywidualnej wskazanych w części dotyczącej podjętych działań profilaktycznych.

Podstawa prawna:

- art. 226 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2022r. poz. 1510),
- § 39, § 39a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 ze zmianami oraz z 2021 r. poz. 2088),

2. Zaprzestanie pouczenia poszkodowanych oraz świadków wypadku o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań podczas postępowania sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadków

Podstawa prawna:

- § 7 ust. 3, 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy (Dz.U. NR 105, poz. 870),

Uzasadnienie:

Podczas kontroli ustalono, że zarówno poszkodowany, jak również świadek wypadku zostali pouczeni o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań na podstawie art. 233 Kodeksu karnego, który przewiduje karę w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy.

Ponieważ postępowanie powypadkowe jest prowadzone wyłącznie na podstawie rozporządzenia, które jest aktem wykonawczym do ustawy Kodeks pracy, niedopuszczalne jest pociągnięcie do odpowiedzialności karnej świadka składającego fałszywe zeznanie podczas postępowania powypadkowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2004 r. sygn. V KK 168/03 - odnośnie rozporządzenia RM z dnia 28 lipca 1998r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy). Art. 233 k.k. dotyczy prowadzenia postępowania bezpośrednio na podstawie ustawy, a nie za pośrednictwem aktu wykonawczego.

Dlatego też zgodnie z obecnie obowiązującym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 01.07.2009r. świadka i poszkodowanego nie poucza się o odpowiedzialności karnej.

3. Prawidłowe kwalifikowanie zaistniałych zdarzeń wypadkowych.

Podstawa prawna:

- § 7 ust. 1 pkt. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy (Dz.U. NR 105, poz. 870),
- art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1205 ze zmianami oraz z 2022 r. poz. 755),

Uzasadnienie:

Podczas kontroli ustalono, że wypadek pracownika zatrudnionego na stanowisku kierowcy został uznany za wypadek traktowany na równi z wypadkiem przy pracy. Z ustalonych podczas postępowania powypadkowego okoliczności wynika, że do wypadku doszło podczas wykonywania przez pracownika czynności związanych z zakresem obowiązków na zajmowanym stanowisku, a nie podczas wykonywania zadań powierzonych mu na czas podróży służbowej, w związku z czym powinien być zakwalifikowany jako wypadek przy pracy. (wyrok SN z dnia 12.04.2016r. I UK 100/15, wyrok SN z dnia 18 listopada 2011r. I UK 140/11).

Pouczenie:

O terminie i sposobie realizacji ujętych w wystąpieniu wniosków należy zawiadomić inspektora pracy kierującego niniejsze wystąpienie w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia (art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy).

[Z.L.]

NADINSPEKTOR PRACY

mgr inż. Zbigniew Łatacz

(podpis i pieczęć inspektora pracy)

(*) – niepotrzebne skreślić